

Mødet den 2. Juli 1925.

Fraværende: Johanne Berg.

1. (J. Nr. 54—1925). **Indenrigsministeriets Afgørelse af, hvorvidt Byraadets Tilladelse udkræves til Forhøjelse af en før 1. Januar 1923 fastsat Husleje, selv om Nævnet senere har nægtet Forhøjelse.** (Side 54).

Ministeriet udtaler, at der formentlig ikke kræves Byraadets Tilladelse hertil, selv om Nævnet efter nævnte Tidspunkt har nægtet at godkende en af Ejeren ønsket Forhøjelse.

J. C h r. M ø l l e r erindrede om Forhandlingen herom paa et foregaaende Møde, og det viste sig nu, at Ministeriet havde sluttet sig til Talerens Opfattelse. Angaaende Boligstatistiken, saa forlangte man vist egentlig for meget her; man kunde næppe tvinge nogen til at møde personlig for at afgive statistiske Meddelelser, det maatte kunne ske skriftlig, og det var ogsaa tvivlsomt, om man kunde forlange Kontrakterne forelagt paa Kontoret.

J. P e r r e g a a r d havde haft en modsat Opfattelse af Fabrikant Møller, og den Landsretssagfører, som havde fortolket Loven, maatte være mere konservativ end Landsretssagførerne her i Byen. Lovene blev skrevet saa daarligt, at de kunde fortolkes paa lige saa mange Maader, som der var

Fortolkere. Hr. Møllers Bemærkninger om Boligstatistikken var noget ved Siden af, for Loven gav netop Ret til at kontrollere, at der ikke skete Misbrug.

Bern t J e n s e n fastslog, at Ministeriets Fortolkning gik ud paa, at det var den sidste Forhøjelse, som skulde lægges til Grund, og ikke den sidste Behandling af Nævnet; derved fik Boligkontrollen jo lidt mindre at bestille. Det statistiske Kontor maatte forlange saa meget, som var nødvendigt for at kontrollere, at Oplysningerne var rigtige, og hvis man gav Lempelser her, var Kontoret ikke meget værd. Andre Kommuner forlangte meget mere.

H o l s t K n u d s e n var stadig af den Mening, at det var et tvivlsomt juridisk Spørgsmaal, men maatte samtidig indrømme, at Landsdommer Aksel Rasmussen havde en saa stor Autoritet paa Boliglovgivningens Omraade, at Talerens tidligere hævdede Standpunkt vilde faa vanskeligt ved at sejre, hvis det kom til en retslig Afgørelse.

H. J. B a d e n hævdede, at hvis man ikke krævede Lejekontrakterne fremlagte paa Kontoret, var der ikke Spor Garanti for, at Oplysningerne var rigtige, eller at Lejlighederne overhovedet var lejet ud. Man havde før set Eksempler paa pro forma Kontrakter blot for at have en Lejlighed staaende ledig. Hvis man slog af paa Fordringerne her, kunde man lige saa godt opgive al Statistik.

B o r g m e s t e r e n haabede, at der til Efteraaret kom Forslag om skærpede Bestemmelser med Hensyn til Udleje af Lejligheder.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 23¹—1925). **Uddrag af Aarhus Museums Bygningers Regnskab for 1924—25.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 272—1925). **Opgørelse over Elevantallet i Aarhus Borgerskoler den 1. April 1925.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 275—1925). Indstilling fra Brolægningsudvalget om, at nogle Arealer langs Silkeborgvej stilles til Raadighed til Udvidelse af Vejen.

Borgmesteren anbefalede Forslaget. Sagen vil blive tilsendt de Udvalg, som havde med Arealerne at gøre.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 244—1925). Andragende fra Telefonselskabet om Tilladelse til at nedlægge Kabler i Skovgaardsgade og Lundbyesgade.

Anbefalet af Brolægningsudvalget paa sædvanlige Betingelser.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 216—1925). Andragende fra Dansk Olie- og Benzin Import om Tilladelse til at opstille en Benzinpumpe ved Nørreallé Nr. 62.

Anbefalet af Broglægningsudvalget paa sædvanlige Betingelser, idet Afgiften indtil videre sættes til 500 Kr. aarlig.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 241—1925). Andragende fra Restauratør Thürmann om Tilladelse til at oprette en Forlystelsespark ved »Salonen«.

Fra Skovudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Udvalget tror ikke, at den af Restauratør Thürmann udkastede Plan vil kunne gennemføres, idet Pladsen ved »Salonen« ikke skønnes egnet for den paatænkte Anvendelse«.

Marthin Pedersen henviste til den foreliggende Skrivelse fra Hr. Thürmann. Der var vist Trang til en offentlig Forlystelsespark; det, man havde nede paa Havnepladsen, foregik under Former, som næppe kunde kaldes forsvarlige, og

Vennelystanlægget kunde ikke anvendes til saadanne larmende Forlystelser af Hensyn til Hospitalet. Det blev vel derfor nødvendigt at overveje Spørgsmaalet om en Forlystelsesplads, og Skovudvalget vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa at finde en egnet Plads. Riis Skov var maaske ikke det heldigste Sted, og netop ved Salonen var Terrænet saaledes, at der næppe kunde laves noget der.

M. B r a m m e r var klar over, at Spørgsmaalet om et Tivoli eller lignende stadig vilde dukke op, indtil det var løst. Pladsen ved Sydhavnen var uheldig, og Forskønnelsesudvalget fik stadig Henvendelser fra Folk, der søgte Plads i »Vennelyst«. Riis Skov kunde vist egne sig godt til en Forlystelsespark, idet den der kunde lægges langt fra beboede Kvarterer, medens det f. Eks. i »Friheden« vilde blive generende for de omliggende Villakvarterer. — Taleren vilde henstille til Skovudvalget at se lidt nærmere paa Projektet ved »Salonen«.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at Havneudvalget ikke satte særlig Pris paa den Komodie ved Sydhavnen, den vilde man gerne overlade til Skovudvalget. Taleren vilde meget beklage, hvis Skovudvalget paatænkte at lægge saadanne Forlystelser i »Friheden« eller overhovedet i Marselisborgskovene.

M a r t h i n P e d e r s e n svarede, at Havneudvalget jo til enhver Tid havde Ret til at fjerne Forlystelserne paa Havnepladsen, hvis man ikke ønskede dem. Skovudvalget vilde gerne overveje Sagen nærmere, men ved »Salonen« kunde det næppe gennemføres, saa vilde Pavillonen i Riis Skov egne sig bedre dertil eller ogsaa et Sted i Marselisborgskovene.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 259—1925). **Valg af Udvalg til at forhandle med Idrætsparkens Repræsentantskab** (Side 76).

H. P. Christensen, M. C. Falk, K. Moustén, J. Chr. Møller og Holst Knudsen valgtes.

9. (J. Nr. 22¹—1925). **Købekontrakt med Murermester Chr. Daugbjerg angaaende 2 Byggegrunde ved Kiers Plads.**

Godkendtes.
